

at naar vi har taget dette Standpunkt og ført det frem her for Rigsdagen, er det, for at det ogsaa her i Rigsdagen kan blive slaaet fast, at Udenrigsministeriet i Fremtiden skal styres ud fra erhvervs-politiske Synspunkter og ikke efter de gamle diplomatiske, politiske Synspunkter.

Vedrørende Pressebureauet har Kommissoren delt sig omtrent paa samme Maade som vedrørende Direktøren, idet et Mindretal ønsker, at Pressebureauets Stilling indenfor Ministeriet skal være friere end af Ministeren foreslaaet. Jeg frygter nemlig for, at et Pressebureau, saaledes som det er foreslaaet af Ministeren, let kan blive en Slags Forsørgelsesanstalt for veltjente Journalister, Embedsmænd, som passer deres Arbejde meget pænt, men som ikke er i Besiddelse af overdrevent stort Initiativ og Foretagsomhed, og som heller ikke er særlig levende paa de Omraader, hvor de netop skulde være det, efter min Opfattelse. Og jeg tror, at det i mangfoldige Tilfælde ikke vil have stor Betydning for Pressen, at man har et Pressebureau, der saaledes som af Ministeren foreslaaet sorterer under den handelspolitiske Afdeling. Jeg maa gaa ud fra, at Chefen for et saadant Pressebureau, før han foretager sig noget, skal konferere med sin Chef, som altsaa er Chefen for den handelspolitiske Afdeling, og naar denne har givet sit Svar, gaar man videre til Direktøren, og naar Direktøren endelig har taget sin Bestemmelse, gaar man til Ministeren, og derefter skal man maaske den samme Vej tilbage, for at Chefen for Pressebureauet kan faa et Svar. Jeg tror nok, at almindelige Bladmænd vil korse sig over en Journalistik af den Art; det er ikke den, der dyrkes i Nutiden ved Pressen. Jeg tror, man faar for ringe Nytte af et Pressebureau, der bliver stillet saaledes, som Ministeren foreslaar det stillet. Jeg mener, at Pressebureauet burde have en mere selvstændig Stilling og burde være Ministerens Tjener og Direktørens Tjener; saaledes at man, naar der foreligger Spørgsmaal af Betydning for Pressen, kan henvende sig til Pressebureauet, og at dettes Chef øjeblikkelig har Forbindelse med Ministeren, saa Pressen kan faa Besked med det samme, for det er nemlig det, den ønsker, naar den skal have Tjenester fra Pressebureauet. Og gælder det om at bibringe Udlandets Presse rigtige Oplysninger om det ene og det andet, saa forekommer det mig, at naar man ser paa Presseforhold i vore Dage, maa man mene, det er af den

største Betydning, at man kan handle hurtigt og ekspedit, for den, der kommer først i Journalistik, han er nu en Gang først. Jeg tror derfor, Ministeren tager fejl, naar han har sluttet sig til Flertallet i dette Spørgsmaal.

Hvad angaar den øvrige Inddeling af Udenrigsministeriets indre Tjeneste, er der kun Uenighed om Oplysningsbureauet. Der har et langt overvejende Flertal, hvortil jeg hører, sluttet sig til den højtærede Udenrigsminister, saaledes som hans Forslag her foreligger, idet vi mener, at dette Oplysningsbureau bør sortere under Ministeriet, naar Ministeriet skal betale det. Det er min Mening, at et saadant Oplysningsbureau vil faa den allerstørste Betydning for Erhvervslivet herhjemme, men naar Staten lader sine Repræsentanter i Udlandet, sine Gesandter og Konsuler, indsamle Oplysninger til Ministeriet af højest forskellig Art, saa kan man, mener jeg, vanskeligt udlevere alle disse Oplysninger efter Forholdsbefindende til et privat Oplysningsbureau, som er oprettet af Erhvervene. Jeg mener, at det maa være Ministeriets Sag at sortere disse Oplysninger og afgøre, hvad der kan offentliggøres, og hvad der ikke kan offentliggøres, men det maa ogsaa være Ministeriets Opgave at sørge for, at disse Oplysninger kan komme alle i Hænde, og jeg har nogen Angst for, at forsaavidt private skal organisere et saadant Oplysningsbureau, vil det let blive de meget store Forretninger her i Landet, der først og fremmest vil profitere af et saadant Bureaus Oprettelse, medens de smaa Haandværksmestre, de smaa handlende o. s. v. vil have uhyre vanskeligt ved at faa samme Udbytte deraf, som de store vil faa. Af den Grund slutter jeg mig til den højtærede Minister, men jeg erkender, at de Herrer, som staar paa den anden Side og ønsker, at Erhvervene skal forestaa Bureauet, ganske sikkert opretholder deres Standpunkt af rent saglige Grunde, og at der ikke er nogen som helst Politik skjult i det.

Med Hensyn til Lønningerne maa jeg ligesom den ærede foregaaende Taler naturligtvis udtale min Betænkelighed ved adskillige af de foreslaaede Lønninger og navnlig de foreslaaede Opholdspenge, som er meget store. Hvad Grundlønningerne angaar, er de jo tiltraadte af Lønningsraadet. Jeg maa opfatte dette saaledes, at hele Lønningsraadet, hvori alle Partier er repræsenterede, har givet deres Tilslutning til den foreslaaede Lønsskala baade for de